

VN/35056/2025

Luontoliiton lausunto maa- ja metsätalousministeriölle luonnoksesta asetukseksi alueellisen kiintiön nojalla salliittavasta suden metsästyksestä metsästysvuonna 2025-2026

Helsingissä 18.12.2025

Luontoliitto kiittää lausuntopyynnöstä ja toteaa seuraavaa.

Vahinkoperusteisten metsästyslain 41a §:n 1 momentin mukaisten poikkeuslupien määrää ei esityksen mukaan rajoiteta, eikä niitä lueta kiintiömäärään kuuluviksi. Metsästyskautena 2024-2025 kuoli 84 sutta, joista valtaosa ammuttiin poikkeusluvilla. Mikäli vahinkoperusteisia poikkeuslupia ei lueta kiintiöön kuuluviksi, vaan niitä käytetään kiintiö- ja turvaperusteisten lupien lisäksi, vaarana on susikannan nopea romahtaminen.

Kaavailtu kiintiö 100 suden vähentämiseksi on hälyttävä ja osoittaa suurta piittaamattomuutta luontokadon pysäyttämisen tavoitteiden kanssa. 100 suden kiintiöstä 74 sutta kohdistuu 12 eri kiintiöalueelle kattaen 13 eri laumaa, jotka on tarkoitus metsästää kokonaan. Kiintiöalueen pohjoisosat sijoittuvat metsäpeurojen alueelle.

Suunnitellun kiintiömetsästyksen, vahinko- ja turvallisuusperusteisten lupien sekä laittoman metsästyksen yhteenlaskettu poistuma voi edellä mainittuja lukuja käyttäen tarkoittaa jopa yli 200 yksilön vähennystä susikannasta tulevan vuoden aikana. Ruotsissa on arvioitu että 15-20% susikannasta ammutaan laittomasti, tarkoittaen jopa 60-80 sutta vuosittain.

Ruotsissa kannanhoidollinen sudenmetsästys on keskeytynyt hallinto-oikeuden päätöksellä. Myös Euroopan komissio on ottanut kantaa Ruotsin susipolitiikkaan. Kannanotossa todetaan ettei suotuisan suojelun taso tarkoita pienintä mahdollista yksilömäärä, jolla estetään lajin sukupuuttoon kuoleminen.

Suomen susikannan suojelutason pitää perustua tieteeseen

Suomessa suotuisan suojelutason viitearvoksi on määritetty 273 sutta. **Kyse ei ole tutkimustietoon perustuvasta määrittelystä vaan poliittisesta linjauksesta.**

Euroopan unionin tuomioistuin (CJEU) päätös koskien Viron susituomiota (C-629/23) (1) totesi, että **suojelustatuksen on perustuttava ekologiisiin kriteereihin, ei sosioekonomisiin tekijöihin.** Tuomion 6970 kohdissa tuomioistuin täsmentää, että **taloudellisia, sosiaalisia ja kulttuurisia**

vaatimuksia sekä alueellisia ja paikallisia ominaispiirteitä ei voida ottaa huomioon suotuisan suojelun tason määrittämisessä. Toisin sanoen luontodirektiivin määritelmän ekologisia standardeja ei saa mukauttaa sosiaalisen kantokyvyn tai konfliktien vähentämisen vuoksi. Euroopan unionin tuomioistuimen mukaan Viron susituomion kohdalla **suden suojelutaso on arvioitava sekä kansallisella että paikallisella tasolla.** Luontodirektiiviin sisältyvä lajin suotuisan suojelutason viitearvo on populaatiokoko, jolla laji säilyy luonnossa elinvoimaisena pitkällä aikavälillä. **Suomen susikanta ei ole saavuttanut suotuisaa suojelutasoa.** Suomi on raportoinut syksyllä Suomen alpiinisen alueen susikannan olevan tasolla epäsuotuisa.

Tutkimusten mukaan Suomen nykyinen susikanta on liian pieni pysyäksään geneettisesti elinvoimaisena lyhyellä aikavälillä (17 vuotta) puhumattakaan pitkästä aikavälistä. **Alustavien geneettisten analyysien perusteella susikannan tulisi olla vähintään 500 yksilön suuruinen, jotta saavutetaan lyhyen aikavälin geneettisen elinkyvyn turvaaminen.** Kannan tulisi olla 2500 yksilön suuruinen geneettisen elinvoimaisuuden ja sopeutumiskyvyn turvaamiseksi pitkällä aikavälillä.

Luonnonvarakeskuksen laskelman mukaan poronhoitoalueen eteläosassa voisi elää jopa 1200 (vaihteluväli 1000-1500) sutta. Tämä tarkoittaisi enimmillään noin 200 reviiriä.

Suomessa elää tutkijoiden mukaan kaksi erillistä susipopulaatiota

Geneettisten analyysien mukaan Suomen susikanta on tällä hetkellä jakautunut kahteen geneettisesti erilaiseen osakantaan, joista toinen asuttaa itäistä ja toinen läntistä Suomea. Tästä kannan geneettisestä rakenteesta johtuen geneettisesti pienintä elinvoimaista populaatiota ei voida laskea suoraan koko Suomelle, vaan geneettisesti pienin elinvoimainen populaatio arvioidaan näille alueille erikseen. **Susikannan vahva jakautuminen kahteen eri osapopulaatioon tarkoittaa sitä, että niiden geneettistä elinvoimaisuutta ja siten myös viitearvoja voidaan tarkastella vain erikseen.**

Suurpetojen metsästys pahentaa konflikteja

Euroopan parlamentin tilaaman tutkimuksen mukaan **“Metsästyksen käyttö suurpetojenpopulaatioiden hallinnassa on osoittautunut tehottomaksi ja jopa haitalliseksi kotieläinvahinkojen estämisessä”¹.**

Euroopan komission analyysi korostaa kohdistamattoman tappamisen tehottomuutta seuraavasti: **“Kohdistamaton tappaminen (i. metsästys) ei vaikuta vähentävän susihyökkäyksiä kotieläimiä kohtaan, ellei sitä tehdä niin laajamittaisesti, että se tosiasiallisesti vähentää susikannan tiheyttä laajoilla alueilla.** Tämäntyyppinen metsästys ei kuitenkaan olisi yhteensopiva luontodirektiivin tavoitteiden kanssa, ja sen tuomitsee myös suuri osa Euroopan kansalaisista²”. **Kokonaisten laumojen poistaminen ja susivapaiden vyöhykkeiden**

¹ [https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document/IPOL_STU\(2018\)596844](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document/IPOL_STU(2018)596844)

² https://knowledge4policy.ec.europa.eu/publication/depth-analysis-situation-wolf-canis-lupus-european-union_en

perustaminen ei ole yhteensopiva luontodirektiivin ja Bernin yleissopimuksen lakisääteisten velvoitteiden kanssa³.

Luontoliitto muistuttaa, että metsästys vaikuttaa kielteisesti lajien kantoihin ja vinouttaa luonnonvalintaa, millä voi olla vakavia seurauksia, kuten populaation geneettisen terveyden heikentyminen ja sen sosiaalisen dynamiikan häiriintyminen. **Metsästys johtaa luonnonvalinnan vääristymiseen ja muutoksiin eläinten käytöksessä.** Se myös muuttaa populaation dynamiikkaa, mikä vaikuttaa sen lisääntymiskykyyn. Kun susilauman sosiaalinen rakenne hajoitetaan yksilöitä tappamalla, jäljelle jääneet yksilöt lähtevät vaeltamaan. Yksinäisillä susilla on vaikeuksia saada saaliiksi hirvieläimiä ja lauman menetys voi siten lisätä koira- ja kotieläinvahinkojen määrää.

Metsästyslain 20§ yleisten vaatimusten mukaisesti metsästystä on harjoitettava kestävän käytön periaatteiden mukaisesti. **Suden kannanhoidollinen metsästys ei ole kestävää ja se muodostaa uhan myös Skandinavian susikannalle, joka on riippuvainen Suomesta vaeltavista yksilöistä.** Skandinavian susikanta kärsii pahasta sisäsiittoisuudesta, johtuen poronhoitoalueen petopolitiikasta, joka estää susien vaeltamisen maiden välillä.

Suden esiintyminen poronhoitoalueella on sallittava

Euroopan unionin tuomioistuin vahvisti tänä kesänä, että suojeltuja lajeja ei voida metsästää, kun niiden suojelun taso on epäsuotuisa kansallisella tasolla.¹⁶ Tämä tarkoittaa sitä, **että suden metsästys poronhoitoalueella olisi lainvastaista.**

On kestämatöntä, että Pohjois-Suomen laajat erämaa-alueet on varattu poronhoitoon suurpetojen kustannuksella. Poronhoitoalue käsittää 36 % Suomen pinta-alasta. Alueelta pyritään vuosittain hävittämään mahdollisimman paljon alkuperäiseläimistöön kuuluvia suurpetoja sekä metsäpeuroja. Metsästysvuonna 2024-2025 ammuttiin yhteensä **84 sutta**, joista 35 tapettiin poronhoitoalueella ja 49 poronhoitoalueen ulkopuolella.

Laaja petotyhjiö eristää pohjoismaiden susikannat toisistaan. Tämä on aiheuttanut vakavaa sisäsiittoisuutta Ruotsin ja Norjan susikannalle. Tilanteeseen tulisi pikaisesti saada muutos, jotta luonnon monimuotoisuus säilyisi myös tuleville sukupolville.

Metsäpeuraa ei suojella suurpetoja tappamalla

Asetuksessa on määrätty susilaumojen poistoa metsäpeurojen talvehtimis- ja vasomisalueilta. Luontoliitto huomauttaa, että metsäpeura on luokiteltu riistaeläimeksi, ja vanhan uroksen sarvet ovat haluttuja troфеita. Metsäpeuroille on myönnetty 19 pyyntilupaa metsästyskaudelle 2025-2026. Edellisen metsästyskauden pyyntilupamäärä oli 18 metsäpeuralle. Metsäpeuran trofeemetsästystä kaupataan ulkomaalaisille metsästysharrastajille jopa yli 20 000 dollarilla⁴.

³ Wolves not welcome? Zoning for large carnivore conservation and management under the Bern Convention and EU Habitats Directive

⁴ <https://worldwidetrophyadventures.com/trips/extremely-rare-forest-caribou-in-finland/>

Metsäpeuroja ei suojella ampumalla niiden luontaisia saalistajia. **On ristiriitaista ja järjetöntä poistaa luonnosta uhanalaista lajia, silmälläpidettäväksi luokitellun lajin vuoksi.** Näyttääkin siltä, että metsäpeurakantaa halutaan kasvattaa, jotta tulevaisuudessa voisi tarjota enemmän metsästysmatkailua. Metsäpeuran metsästys tulee lopettaa kokonaan ja vahinkoa aiheuttavat, sekä poronhoitoalueelle joutuneet metsäpeurat tulee voida siirtää elävänä metsäpeura alueille.

Suden kannanhoidollinen metsästys on eläinten tappamista hugin vuoksi

Luontoliitto huomauttaa, ettei suden metsästys koiria käyttäen ole edelleenkään kiellettyä. Metsästystapahtumassa käytetään usein kahta tai neljää koiraa yhtä sutta kohden, jotta koirilla olisi yliote suteen nähden. Käytettävien koirien määrää ei ole rajoitettu. Sudet voivat puolustautua hyökkäämällä koirien kimppuun, ja koirat voivat käydä suden kimppuun, varsinkin jos sutta haavoitetaan jahdin aikana, eikä siksi pysty pakenemaan sitä ajavia koiria. **Näin ollen kyse on koiratappeluun verrattavissa olevasta tapahtumasta jota voi olla mahdotonta keskeyttää.**

Sudenmetsästys on nykypäivänä tehokas ja nopeasti ohi oleva tapahtuma jossa käytetään apuna nykyaikaista tekniikkaa. Markkinoilla on saatavilla riistakameroita, hajusteita, äänihoukuttimia, lämpökameroita, yötähtäimiä, gps-paikannuslaitteita sekä älypuhelimia. Tämän lisäksi ajoneuvoilla päästään ajamaan syvälle metsiin metsätieverkostoa pitkin. Luontoliitto katsoo ettei uhanalaisia lajeja tule metsästä hugin vuoksi.

Susien tai muiden villieläinten ihmisarkuutta ei lisätä metsästyksellä

Väite siitä, että suurpedot olisivat vaarallisempia ihmisille ilman metsästystä, ei kestä tarkastelua. Raportissa "How to deal with bold wolves" todetaan, että **väitteelle, jonka mukaan suden ihmisarkuus häviää ja uhka ihmiselle lisääntyy jos susia ei metsästetä, ei ole tieteellistä näyttöä.** Lisäksi raportissa selvennetään, ettei ole näyttöä siitä, että ihmisten asuttamilla alueilla elävät sudet olisivat vaarallisempia kuin ihmisten asuttamattomilla alueilla elävät sudet.

Susi käyttäytyy muiden villieläinten tavoin ja liikkuu myös pihapiireissä ja asutuksen läheisyydessä. On huomioitava että pihapiireissä ja pihojen läheisyydessä ylläpidetään usein hirvieläinten ruokintaa, joka houkuttelee kauriiden lisäksi myös niiden saalistajia. Ihmistoiminta on nähtävissä lähes kaikkialla Suomessa. **Villieläinten on sopeuduttava ihmisen muovaamaan elinympäristöön, ja niiden on siedettävä ihmisten läsnäoloa.**

Jahtien avulla ei paranneta henkilökohtaista turvallisuutta, vaan toimitaan jopa päinvastoin, sillä tietyille alueille kerääntyy jahdeissa suuri määrä aseistautuneita henkilöitä, jotka muodostavat mahdollisen turvallisuusuhan luonnossa liikkujille. Susien aiheuttamia sosiaalisia pelkotiloja tulee pyrkiä lieventämään välittämällä asiallista tietoa sudesta ja sen käyttäytymisestä, hysterial,

jahtien ja negatiivisen uutisoinnin sijaan. Myös ympäristö- ja luontokasvatuksen osuutta kouluissa tulee lisätä.

Sudet lisäävät liikenneturvallisuutta vähentämällä hirvieläinten määrää. Valkohäntäauriskanta on arvioitu olevan 143 000 yksilöä (95 % todennäköisyysväli 124 000–163 000 yksilöä) syksyllä 2025. Vuonna 2024 tapahtui 12 864 riistaonnettomuutta. Valkohäntäkauriiden lisäksi sudet säätelevät myös muiden vieraslajien kuten esimerkiksi supikoiran ja täpläkauriin kantoja.

Suurpetoja ei tarvitse metsästä

Luonnonsuojelualan tutkijat eivät tue metsästystä kannanhoidon keinona ja vastustavat suurpetoeläinten tappamista, kun tavoitteena on rajoittaa populaatioiden kokoa, lisätä ihmisten sietokykyä, toimeentuloa tai pelkoa⁵.

Suomen kansalaiset ovat suden puolella

Luonnonvaraisten eläinten tulevaisuudesta päätettäessä eläineettinen, eläimen itseisarvoon ja luonnon monimuotoisuuteen perustuva näkökulma puuttuu kokonaan. Tilastojen mukaan vuonna 2024 Suomessa kävi metsällä 196 000 metsästäjää. Tämä tarkoittaa alle 4% Suomen kansasta. Vaikka suurin osa suomalaisista ei metsästä ja haluaa, että sudella on mahdollisuus elää lajille luontaista laumaelämää, **Suomen suurpetopolitiikka myötäilee metsästystä harrastavien, eläintilallisten ja porotalouselinkeinoja harjoittavien tahojen vaatimuksia.**

Uhanalainen susi ei tarvitse kannanhoidoa. Suden kannanhoidollisessa metsästyksessä on kyse trofeemetsästyksestä, sillä kannanhoidollisesti ammutun suden osia saa pitää itsellään.

Eurooppalaisen Eurogroup for Animals –kattojärjestön teettämän susiaiheisen mielipidekyselyn mukaan valtaosa EU-kansalaisista tukee suden suojelua ja vielä suurempi osa vastustaa suden tappamista kaikissa olosuhteissa. Kyselyn mukaan Suomessa 88 % vastaajista oli sitä mieltä, että sudet kuuluvat luontoon samalla tavalla kuin ketut, peurat ja jäniksetkin, ja 90 % vastaajista sanoi, että sudella on oikeus elää luonnonvaraisesti⁶

Uhanalaisten lajien kuten suden kuuluminen metsästyslain mukaiseen riistaeläinluokitukseen on ristiriidassa Euroopan unionin lainsäädännön kanssa.

⁵ <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0006320717316166>

⁶ https://www.eurogroupforanimals.org/files/eurogroupforanimals/2020-06/Savanta%20ComRes_Wolf%20Protection%20Research%20for%20Eurogroup%20for%20Animals_Feb2020_v2.pdf

Petovahinkojen ennaltaehkäisy on osoittautunut tehokkaaksi

Vahinkojen ennaltaehkäisy ja ihmisten toiminnan sopeuttaminen rinnakkaiseloon soveltuvaksi ovat osoittautuneet tehokkaiksi tavoiksi välttää kohtaamisia ja konflikteja suurpetojen kanssa.

Aikana, jolloin luonnon monimuotoisuus hupenee kiivasta vauhtia ja luonnonvaraisten nisäkkäiden osuus maapallon biomassasta on vain neljä prosenttia, on syytä etsiä tapoja elää suurpetojen kanssa rinnakkain ja lopettaa niiden vaino.

Maa- ja metsätalousministeriön tulisi olla susikysymyksessä puolueeton

On arveluttavaa, että Suomessa ja EU:n tasolla maa- ja metsätalousministeriö edistää avoimesti suden suojelutason alentamista, vaikka sille ei ole tieteellistä tukea ja Suomen susikanta on erittäin uhanalainen, sekä liian pieni säilyäkseen geneettisesti elinvoimaisena. Päätöksissä on otettava huomioon myös ympäristöjärjestöjen ja tutkijayhteisöjen kannanotot.

Luontoliiton kanta on, että toimivalta nykyiseltä metsästystä kannattavalta maa- ja metsätalousministeriöltä pitää siirtää ympäristöministeriölle. Suomen kansalaiset ansaitsevat tieteeseen perustuvaa ja vastuullista suurpetopolitiikkaa. **Esitettyä metsästyskiintiötä ei tule myöntää.**

Kunnioittavasti,

Sami Säynevirta
Vanhempi järjestöpäällikkö
Luontoliitto ry

Lisätiedot:

Mari Nyyssölä-Kiisla
Luontoliiton susiryhmän puheenjohtaja
susiryhma@luontoliitto.fi

Christa Granroth
Luontoliiton suurpetojaoston jäsen
c.granroth@gmail.com

Francisco Sánchez Molina
Luontoliiton suurpetovastaava
+358 44 516 6227 (in English)
francisco.sanchez@luontoliitto.fi